

**UNIWERSYTET
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU**

**Instytut Geografii Społeczno-Ekonomicznej
i Gospodarki Przestrzennej**

I.4.1. DZIAŁANIE

**Organizowanie cyklicznej
konferencji naukowej
krajowej i międzynarodowej**

do

**Planu wykonawczego
Strategii Rozwoju Instytutu**

Projekt opracowali:
dr Barbara Maćkiewicz
dr Krzysztof Stachowiak
dr Tomasz Kossowski

Projekt przyjęty przez Radę Instytutu
Geografii Społeczno-Ekonomicznej
i Gospodarki Przestrzennej
dnia 5 stycznia 2018 roku

POZNAŃ 2018

Niniejsze działanie dotyczy systematyzacji organizacji konferencji cyklicznych. Nie są w nim brane pod uwagę wydarzenia związane z realizacją grantów, programów, specyfiki działalności centrów etc., które będą organizowane w trybie indywidualnych uzgodnień z dyrekcją Instytutu.

Proponowane są cztery kierunki działań: jeden związany z konferencją krajową i trzy odnoszące się do konferencji międzynarodowych.

1. Konferencja krajowa

Główne założenia organizacji cyklicznej konferencji krajowej to:

- 1) utworzenie stałej platformy wymiany wiedzy naukowej i nawiązywania kontaktów naukowych,
- 2) włączenie w tę platformę możliwie dużej liczby pracowników Instytutu poprzez możliwość uczestnictwa w takim wydarzeniu „na miejscu”,
- 3) utworzenie marki „konferencji poznańskiej”.

Geograficzne badania wyspecjalizowanych konferencji branżowych skłoniły do sformułowania koncepcji klastrów tymczasowych (Maskell i in. 2006; Bathelt, Schuldt 2008). Wynika z niej, że konferencje, pomimo że są wydarzeniami krótkotrwałymi, wywołują długotrwałe efekty. Są nimi m.in. wytwarzanie nowej wiedzy, transfer wiedzy, rozwój kapitału społecznego w organizacjach biorących udział w konferencjach. Badania Henna i Bathelta (2015) pokazują jednak, że konferencje nie tyle generują nową wiedzę, co pozwalają na „reprodukcję dotychczasowego pola wiedzy”. W przypadku konferencji naukowych oznacza to, że istniejące koncepcje i teorie stają się bardziej ugruntowane, a przez to powszechne. Wiąże się z to cytowalnością prac, w których koncepcje te są opublikowane, i długotrwałym wpływem koncepcji na interpretację badanych zjawisk.

Konferencja organizowana przez Instytut powinna zmierzać do reprodukcji wiedzy wytworzonej w Instytucie (innymi słowy do propagacji idei naukowych tworzonych przez pracowników). Budowa „konferencji poznańskiej” jako rozpoznawalnego wydarzenia powinna odbywać się stopniowo, aby zgodnie z koncepcją klastrów tymczasowych, najpierw sukcesywnie ugruntować pozycję, a potem docelowo reprodukować pole wiedzy, a więc promować idee stworzone w Instytucie i ich twórców. Proponujemy organizację częstszych (co rok), ale mniejszych wydarzeń tematycznych i większych wydarzeń co kilka lat. Proponowany jest jednolity model układu konferencji. Na każdej z nich powinny pojawić się następujące elementy:

- sesja plenarna – aby podnieść prestiż konferencji i przyciągnąć potencjalnych uczestników należy zapraszać znanych gości (min. 1–2 *keynote speakerów* na konferencję),
- sesja panelowa dyskutująca dotychczasowy dorobek w danym obszarze w Polsce i miejsce w nim szkoły poznańskiej,
- sesje referatowe (w tym dla młodych naukowców i doktorantów),
- sesje posterowe.

Konferencje organizowane przez Instytut powinny również spełniać poniższe założenia:

- ✓ tematyka – cykl powinien mieć jedną myśl przewodnią i jedną nazwę, np. „Nowe problemy badawcze geografii społeczno-ekonomicznej i gospodarki przestrzennej”. Jednak każde wydarzenie dotyczyłoby innej, bardziej specjalistycznej tematyki (np. modelowania ekonometrycznego, zarządzania metropolitalnego, obszarów wiejskich, sektora kreatywnego itp.). Odpowiada to wysokiej aktualnie specjalizacji badań. Konferencje ogólne, poza dużymi kongresami, stały się już anachroniczne. Jeśli jakaś tematyka okaże się sukcesem, to można ją powtórzyć za rok czy dwa lub zorganizować dodatkowe wydarzenie; głównym założeniem jest organizacja mniejszych wydarzeń, bardziej dopasowanych do specjalistycznych potrzeb potencjalnych uczestników.
- ✓ czas trwania – 1 dzień (jeśli konferencja się rozwinie to można ew. pomyśleć o rozszerzeniu do 2 dni) krótki czas trwania konferencji znacznie obniży koszty i podniesie atrakcyjność, bowiem łatwiej jest przybyć na jeden dzień,
- ✓ kameralny charakter – 20–40 uczestników, umożliwiającą intensywną wymianę wiedzy i kontakty typu „każdy z każdym”,
- ✓ cykliczność – co jeden rok; co kilka lat (3–5) można organizować dużą konferencję prezentującą głównie dokonania (kamienie milowe) badań w przestrzenno-ekonomicznych,
- ✓ publikacja – wygłoszenie referatu może być powiązane z możliwością publikacji w „Quaestiones Geographicae”, „Polityce Regionalnej i Rozwoju Regionalnym”,
- ✓ finansowanie konferencji – wpisowe uiszczane przez uczestników, ew. sponsorzy lub współorganizatorzy (np. inne jednostki naukowe, organizacje).

DZIAŁANIE: koordynacja działań w zakresie organizacji cyklicznych konferencji Instytutu poprzez powoływanie na początku każdego roku akademickiego komitetów organizacyjnych. Konferencje coroczne powinny być organizowane przez zespoły poszczególnych zakładów lub zespoły międzyzakładowe, zgodnie z proponowaną tematyką konferencji. Konferencje ogólne (nie częściej niż raz na cztery lata) powinny być organizowane w odpowiedzi na zgłaszane zapotrzebowanie merytoryczne. Mogą im towarzyszyć sesje jubileuszowe i okazjonalne.

2. Konferencja międzynarodowa

Działania zmierzające do organizacji konferencji międzynarodowych powinny wykorzystywać doświadczenia dotychczasowych inicjatyw w tym zakresie. Powinny być one również skoordynowane z realizacją działań strategicznych 1.3.2. (Utworzenie europejskiego centrum doskonałości naukowej) oraz 1.3.3. (Rozwój współpracy z ośrodkami zagranicznymi) Strategii IGS-EiGP. Działania te powinny zmierzać do stworzenia systemu umożliwiającego wykorzystanie kontaktów międzynarodowych poszczególnych pracowników dla potrzeb całego Instytutu. Sieci kontaktów winny skutkować m.in. organizacją wydarzeń naukowych o międzynarodowym charakterze.

Zaproponowane poniżej kierunki (zachodni, wschodni, środkowoeuropejski) powinny zostać zweryfikowane i ewentualnie zmodyfikowane w toku opracowania wspomnianych ww. działań 1.3.2. oraz 1.3.3.

DZIAŁANIE: opracowanie zintegrowanej bazy kontaktów międzynarodowych pracowników Instytutu, udostępnianej w ramach Intranetu.

2.1. Kierunek zachodni

Wydaje się, że Instytut ma jeszcze zbyt mały potencjał, aby samodzielnie podejmować się organizacji cyklicznej, prestiżowej konferencji międzynarodowej o światowym zasięgu. Dlatego powinniśmy skupić wysiłki na przygotowaniu Instytutu do ew. współorganizacji konferencji, z którąś z ważnych organizacji naukowych (RSA, ERSA/RSAI, IGU lub AESOP). Proponujemy przygotowanie Instytutu do organizacji konferencji RSA lub ERSA lub MUG (mini IGU) w 2021 lub 2022. Przykładowo, w sierpniu 2017 RSA ogłosiła nabór kandydatów na organizację ich głównych wydarzeń na lata 2019 i 2020 (termin zgłoszeń już minął). Za dwa lata ogłosi nabór na lata 2021 i 2022. W tym czasie powinniśmy przygotować wnioski i przede wszystkim przygotować fizyczne i organizacyjne warunki do tego, żeby taka konferencja się odbyła. Należy powołać specjalny zespół organizacyjny konferencji, który rozpozna szczegółowe warunki jakie musi spełnić lokalny organizator, żeby przyjąć u siebie taką konferencję i przygotowuje Instytut do ich spełnienia.

DZIAŁANIE: powołanie zespołu organizacyjnego konferencji RSA/ERSA/IGU, który przygotowałby wniosek

2.2. Kierunek środkowoeuropejski

- cykliczność – co 2 lata (zna zmianę z „konferencją wschodnią”),
- czas trwania – 2 dni.

Organizacja „konferencji środkowoeuropejskiej” wiąże się z propozycją utworzenia zinstytucjonalizowanej sieci współpracy w jednostkami w UE w krajach takich jak: Słowacja, Czechy, Węgry, Litwa, Łotwa, Estonia oraz krajach stowarzyszonych jak Ukraina czy Bośnia i Hercegowina (sieć tę umownie można określić jako Instytutowe Partnerstwo Środkowoeuropejskie). Sieć taka, obok organizacji konferencji międzynarodowej, prowadziłaby stałą współpracę naukową, w tym wspólnie z Partnerstwem Wschodnim wydawanie czasopisma międzynarodowego.

DZIAŁANIE: powołanie Instytutowego Partnerstwa Środkowoeuropejskiego, w ramach realizacji działań 1.3.2. (Utworzenie europejskiego centrum doskonałości naukowej) i 1.3.3. (Rozwój współpracy z ośrodkami zagranicznymi) Strategii IGSEiGP i określenie planów dalszych działań.

2.3. Kierunek wschodni

- cykliczność – co 2 lata (za zmianę z „konferencją środkowoeuropejską”),
- czas trwania – 2 dni.

Organizacja „konferencji wschodniej” wiąże się z współpracą Instytutu z Rosją oraz państwami postradzieckimi, którą umownie można określić jako Instytutowe Partnerstwo Wschodnie. Głównym koordynatorem tej współpracy jest obecnie dr Cezary Mądry.

DZIAŁANIE: powołanie Instytutowego Partnerstwa Wschodniego, w ramach realizacji działań 1.3.2. (Utworzenie europejskiego centrum doskonałości naukowej) i 1.3.3. (Rozwój współpracy z ośrodkami zagranicznymi) Strategii IGSEiGP i określenie planów dalszych działań, w tym organizacji konferencji, warsztatów i innych wydarzeń.